

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové a ve věci

žalobce: J. F., IČ X
bytem X
zast. advokátem Mgr. Pavlem Švestákem,
sídlem Starobranská 4, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.10.2021, č.j. MZP/2021/570/624, sp. zn. ZN/MZP/2021/570/277,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný rozhodl tak, že rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Olomouc (dále též „*prvostupňový orgán*“ nebo „*ČIŽP*“) ze dne 13. 4. 2021, č. j. ČIŽP/48/2021/1796 změnil ve výroku o vině, a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce byl uznán ve správním řízení vinným přestupkem uvedeným v ust. § 88 odst. 1 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „*zákon o ochraně přírody*“).

3. Za posuzovaný přestupek byla žalobci podle ust. § 88 odst. 3 písm. a) zákona o ochraně přírody, uložena pokuta ve výši 35 000 Kč, kterého se měl dopustit tím, že nejméně v termínech 17. 10. 2018 a 4. 3. 2019 bez souhlasu orgánu ochrany přírody nedovoleně odebíral vodu z bezejmenného toku na pozemku p. č. 1702 v k. ú. Písečná u Jeseníka a způsobil tak vyschnutí koryta pod místem odběru v úseku dlouhém 350 m, což vyvolalo oslabení ekologicko-stabilizační funkce významného krajinného prvku (dále též „VKP“) vodní tok ve smyslu škodlivého vlivu na jeho oživení, dále pak odumření či vypuzení živočišných organismů vázaných na takto dotčenou část vodního toku, tedy provedl škodlivý zásah do VKP bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Tím došlo k porušení ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody.
4. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí uložil prvostupňový orgán žalobci nahradit náklady správního řízení v částce 1 000 Kč.

II. Žalobní body

5. Námitky žalobce uplatněné v podané žalobě lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
6. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá nesprávné hodnocení důkazů.
7. Žalobce namítá, že se nemohl dopustit posuzovaného přestupku, neboť pouze vyměnil potrubí, které bylo u odběrného místa zbudováno již v 70 letech 20. století, tím nijak nezměnil vodní režim v dané oblasti. Žalobce připustil, že vodu z potoka odebíral, nicméně popřel, že to byl on, kdo způsobil vyschnutí potoka, navíc z důvodu své podnikatelské činnosti. Žalobce se domníval, že odběr vody je z hlediska zajištění průsaku vody do blízkého chráněného území přírodě prospěšný. Svědčí o tom i vypracování hodnocení záměru ze dne 7. 10. 2019 ve smyslu § 45i zákona o ochraně přírody, na základě kterého byl dodatečně odběr vody úředně povolen. V posudku je navrženo řešení odběru vody do jezera, které bylo akceptováno a povoleno. Žalobce má za to, že tím došlo k úřednímu povolení odběru, které předtím probíhalo bez přičinění žalobce mnoho let, nebyla splněna podmínka protiprávnosti jednání žalobce, jakož i společenské škodlivosti zásahu do významného krajinného prvku.
8. K přestupku ze dne 17. 10. 2018, namítá žalobce, že žalovaný vycházel ze sdělení Lesů České republiky s.p. Podle žalobce však nelze „sdělení“ považovat za důkaz, neboť se nejednalo o inspekční šetření, které slouží k prokázání spáchání přestupku. Žalobce nesouhlasí ani s argumentací žalovaného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 4. 2020, č.j. 65 A 75/2019-21, neboť tento rozsudek se týká výlučně toho, že žalobce vodu z potoka odebíral bez povolení a tedy ve skutečnosti se jedná o jinou problematiku, než v této věci.
9. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítá opomenutí navržených důkazů. Žalovaný tím, že potvrdil prvoinstanční rozhodnutí, a řízení nedoplnil provedením navržených důkazů, zatížil celé správní řízení neodstranitelnou vadou. *Za prvé* neprovedl důkaz spisem Městského úřadu v Jeseníku, ze kterého by zjistil, že žalovaný provedl pouze výměnu starého potrubí za nové a již zbudované odběrné zařízení zůstalo původní a do koryta potoka nebylo zasahováno. *Za druhé* neprovedl důkaz výsledkem žalobce, který by vysvětlil, jak to s odběrem vody bylo. Žalovaný nevzal vůbec ve zřetel, že odtok vody z koryta bezejmenného potoka nebyl způsoben žalobcem, ale provedením odběrného místa již v 70 letech 20. století. S výměnou starého potrubí za nové žalobce započal proto, že v důsledku zemědělských a dalších prací na pozemcích, přes které vedlo potrubí, došlo k jeho poškození

a tím se odebíraná voda v poškozených částech potrubí vsakovala do země. Opravou dosáhl toho, že odebíraná voda vtékala do jezera tak, jak tomu bylo dříve po dobu více jak 40 let. Jestliže tedy žalobce nevybudoval odběrné zařízení a ani následně neučinil žádné dodatečné překážky (např. zbudováním hráze z kamenů), nemohl se dopustit tvrzeného přestupku. *Za třetí* měl žalovaný provést důkaz rozhodnutím Městského úřadu Jeseník o dodatečném povolení stavby ze dne 8.7.2020 pod č.j. MJ/22430/2017/2020/OŽP/P-62/Zaj.

10. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá nesprávnou právní kvalifikaci. Řízení je vedeno nesprávně se žalobcem jako podnikající fyzickou osobou. Odebírání vody z potoka není žádnou podnikatelskou činností, a skutečnost, že voda tekla do jezera, kde má žalobce ryby, tento znak rovněž nenaplnuje. Důkazně nepodložené a navíc i nesprávné je tvrzení, že smyslem přívodu vody do jezera bylo okysličování vody v zájmu podnikatelského chovu ryb, když jde o subjektivní tvrzení, které není podloženo žádným důkazem.
11. Podle žalobce došlo k nesprávné právní kvalifikaci přestupku, který podle popisu spočívá v „*neoprávněném odběru vody z bezejmenného toku*“. Takové jednání totiž nelze právně kvalifikovat jako přestupek, jak to činí žalovaný. Pojem odebírání vody znamená pouze to, že voda tekla z potoka do jezera, ale ne to, že tím bylo způsobeno vyschnutí potoka. To bylo způsobeno přehrazením toku kameny a pachatelem přestupku tak může být jen ten, kdo potok přehradil a tak mohl bránit tečení vody korytem potoka. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že to nemohl být žalobce, kdo by způsobil vyschnutí potoka.
12. S ohledem na uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a pro nezákonnost.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

13. V písemném vyjádření k žalobě setrval žalovaný na důvodech uvedených v napadeném rozhodnutí. Konstatoval, že na základě odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí ČIŽP ze dne 13. 4. 2021, č.j. ČIŽP/48/2021/1796, dílem i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
14. K *prvnímu žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že námitku žalobce vztahující se k nesprávnému hodnocení důkazů považuje za nedůvodnou, neboť žalobce připustil, že v průběhu správního řízení nedovolený odběr vody z předmětného vodního toku skutečně prováděl. Tímto jednáním nepochybně změnil vodní režim minimálně v oblasti navazující na inkriminovaný úsek dotčené části VKP (cca 350 m). Na protiprávnosti jednání nemění nic ani skutečnost, že povolení odběru vody bylo žalobci nakonec dodatečně vydáno (mj. při zachování ekologického průtoku ve VKP předmětného vodního toku). V této souvislosti neobstojí ani argumentace žalobce ohledně nutnosti výměny vadného potrubí ze sedmdesátých let 20. století, jelikož tato byla realizována nedovoleně. Hodnocení záměru ve smyslu § 45i zákona o ochraně přírody („Přivaděč vody Písečná“ ze dne 7. 10. 2019) je ve vztahu k předmětu řízení, potažmo škodlivosti zásahu do VKP, irelevantní.
15. Žalobce ve vztahu k přestupku ze dne 17. 10. 2018 sice obecně zpochybňuje důkaz sdělením Lesů ČR, s.p. jako důkaz, nicméně neuvádí nic konkrétního, potažmo k jakému procesnímu pochybení ze strany prvostupňového orgánu mělo údajně dojít. S obsahem sdělení Lesů ČR, s.p. se žalobce obeznámil a bylo mu umožněno pořídit si jeho kopii. Nepodpoření tohoto sdělení Lesů ČR, s.p., dalšími důkazy nelze podle žalovaného považovat za vadu řízení nebo tím snižovat jeho vypovídací schopnost ve vztahu ke spáchání přestupku.

16. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 65 A 75/2019-21 poskytuje ve vztahu k předmětné věci právní i věcná východiska, ale také zcela konkrétní argumentaci ohledně vyvození odpovědnosti žalobce ohledně spáchání inkriminovaného přestupku – provedení škodlivého zásahu do VKP vodní tok. Vyzdvihnuta je zde samotná podstata vytvoření podmínek, které následným, minimálně omisivním, jednáním žalobce vedly ke spáchání projednávaného přestupku.
17. Ke *druhému žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s názorem žalobce o opomenutí navržených důkazů. Pokud jde o návrh žalobce na připojení spisu MÚ Jeseník o dodatečném povolení stavby, založený posudek Natura 2000 a výsledk žalobce, s tímto návrhem se již vypořádal prvostupňový orgán a žalovaný se s ním ztotožnil. ČIŽP pro své rozhodování využila z hlediska předmětu řízení též části spisu MÚ Jeseník týkající se řízení o odstranění stavby. V této souvislosti bylo manželům F. MÚ Jeseník uloženo předběžné opatření, návazně pak bylo vydáno rozhodnutí o zákazu činnosti spočívající v nepovoleném odběru vody z předmětného vodního toku přírodním potrubím do jezera. Sama skutečnost, že nakonec došlo k dodatečnému povolení stavby, resp. bylo rozhodnutím upraveno nakládání s vodami, je pro posuzovanou věc irelevantní. Posudek dle § 45i zákona o ochraně přírody nebyl ve vztahu k předmětu řízení podstatný. Jednalo se o podklad pro vydání stanoviska k dotčení evropsky významné lokality, kterou inkriminovaný úsek VKP jakkoliv nezahrnuje. Pro daný případ je podstatné, že vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nejdříve předcházelo správní řízení o odstranění stavby „Přírodní potrubí pro pískovnu v Písečné“ zahájené z moci úřední MÚ Jeseník již dne 29. 3. 2017, přičemž směřovalo vůči stavebníkům J. a K. F. Ostatně právě až v reakci na tuto skutečnost oba jmenovaní dne 26. 4. 2017 podali žádost o dodatečné povolení uvedené stavby „Přírodní potrubí pro pískovnu v Písečné“. V této souvislosti žalobce účelově opomenul uvést fakt, že onu „pouze výměnu starého potrubí za nové“ provedl nedovoleně, tj. minimálně v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu účinném v době spáchání přestupku, i zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, ve znění platném do 31. 12. 2021.
18. Žalovaný nesouhlasí ani s námitkou žalobce stran nesprávné právní kvalifikace (*třetí žalobní bod*). Zabezpečení přívodu vody do jezera Pískoviště bezpochyby souviselo (sportovní rybolov za úplatu) s podnikatelskou činností fyzické osoby žalobce a tato byla prováděna výhradně v jeho zájmu. Žalobce jako ubytovatel a poskytovatel s tím souvisejících služeb (včetně poplatkového rybolovu na revíru Florián 1 A) byl vždy deklarován či uváděn jako fyzická osoba podnikající – J. F., IČ: 47851538. Tyto údaje ostatně také odpovídají registru živnostenských oprávnění ekonomických subjektů, podle kterého žalobce mj. provozuje sportovní zařízení zahrnující i poskytování sportovního rybolovu za úplatu, jak je ostatně zřejmé i z navazujícího seznamu provozoven, do nichž náleží i „Areál Pískovna“. Objektivní odpovědnost, za v této souvislosti vzniklé protiprávní jednání, nese osoba žalobce.
19. Žalobce připustil, že se předmětný úsek vodního toku v inkriminovaných dnech nacházel bez vody („vyschnutí potoka“). Stejně tak nepopírá, že vodu z předmětného toku odebíral. Byť skutečnost, že by žalobce sám fyzicky přehradil předmětný tok kameny, nebyla orgány ochrany přírody prokázána. Žalobce v daném případě nicméně nese objektivní odpovědnost za důsledky svého předcházejícího (pokračujícího) protiprávního jednání. K naplnění skutkové podstaty přestupku totiž může dojít i omisivně, tj. žalobce zde nevykonával to, čeho byl ze zákona povinován. Příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a následkem představuje skutečnost, že ve vztahu ke své podnikatelské činnosti to byl právě žalobce, kdo vytvořil

podmínky pro vznik, právně závadného stavu vodního toku. Ten spočívá v nedovoleně realizované pokládce přírodního potrubí až do jezera Pískoviště umožňující takový odběr vody, který mohl vyvolat škodlivé následky, tj. zapříčiňující existenci zásahu do VKP bez sloupce vody. Tedy od okamžiku, kdy se žalobce prokazatelně dne 18. 4. 2017 dozvěděl o protiprávnosti jím realizovaného (tzv. „opravy potrubí“ umožňující odběr vody) dotčení předmětného vodního toku, potažmo zásahu do VKP, bylo výhradně na něm, aby nejenže takové činnosti zanechal, ale rovněž neprodleně učinil potřebná a také trvale funkční opatření ke zjednání faktické nápravy, což se však nestalo, jinak by se předmětný vodní tok nenalézal ve dnech 17. 10. 2018 a 4. 3. 2019 prakticky bez vody.

20. Žalobce na vyjádření žalovaného ze dne 16. 3. 2022 reagoval replikou ze dne 20. 4. 2022, v níž uvedl, že na žalobě v celém rozsahu trvá. Pokud jde o použitelnost sdělení ze 17. 10. 2018 odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 8 A 50/2015 týkající se možnosti použití inspekčních záznamů ve správním řízení a jejich pořízení. Jelikož žádné inspekční záznamy v dané věci nebyly pořízeny, sdělení ze dne 17. 10. 2018 není objektivní a ověření není možné brát jako hodnověrný důkaz.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

21. Ze správního spisu vyplývá, že dne 14. 3. 2017 byla zástupci Městského úřadu Jeseník, odborem životního prostředí jako vodoprávním úřadem na stavbě přírodního potrubí do pískovny v k.ú. Písečná, která je ve vlastnictví žalobce, provedena kontrola a sepsán protokol o kontrolní prohlídce. V návaznosti na kontrolní zjištění bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby a pozvání k ústnímu jednání č.j. MJ/16869/2017/03/OŽP/Ši ze dne 29.3.2017. V rámci ústního jednání spojeného s místním šetřením dne 18.4.2017 bylo konstatováno, že žalobce bez stavebního povolení, kolaudačního rozhodnutí, jakož i bez platného povolení vodoprávního úřadu k nakládání s vodami přivádí vodu do pískovny Písečná prostřednictvím odběrného zařízení. Dále bylo konstatováno, že existence odběrného zařízení bude vyžadovat dodatečné stavební povolení, v němž budou stanoveny podmínky pro nakládání s vodním tokem jako VKP. Dne 26. 4. 2017 podal žalobce žádost o dodatečné povolení stavby „Přírodní potrubí pro pískovnu v Písečné“.
22. Ze sdělení Lesů ČR ze dne 17. 10. 2018 bylo zjištěno, že nad místem odběru byl mnohem menší průtok, než je stanovený minimální zůstatkový průtok (0,6 l/s). Odběr vody probíhal samovolným nátokem do potrubí bez možnosti regulace, pod místem odběru bylo zcela suché koryto a stabilně proudící voda se objevovala až o cca 350 m níže.
23. Ze zjištění Městského úřadu Jeseník ze dne 4. 3. 2019 byl tok bezprostředně pod odběrným místem zahrazen kameny a téměř veškerá tekoucí voda toku byla odváděna do přivaděče. Koryto toku pod hrazením bylo jen minimálně zvodnělé.
24. Dne 8.7.2020 vydal Městský úřad Jeseník rozhodnutí o dodatečném povolení stavby č.j. MJ/22430/2017/2020/OŽP/P-62/Zaj.
25. Na základě kontrolních zjištění bylo prvostupňovým orgánem vydáno dne 13. 4. 2021 rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným spácháním přestupku tak, jak je popsáno v odst. 2. tohoto rozsudku a byla mu uložena pokuta ve výši 35 000 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce řádně a včas odvolal. Dne 12. 10. 2021 vydal

žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil výrok o vině, a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

V. Jednání před soudem a skutková zjištění

26. Při jednání před soudem dne 23. 5. 2023 zástupce žalobce setrval na všech žalobních námitkách. Žalovaný se k jednání nedostavil, zaslal však předem písemnou omluvu, v níž uvedl, že souhlasí, aby věc byla projednána bez jeho účasti. Zástupce žalobce navrhl provedení důkazu „Hodnocení záměru Přivaděč vody Písečná“ ze dne 7. 10. 2019. Soud provedení tohoto důkazu zamítl pro nadbytečnost (viz blíže bod 36. tohoto rozsudku).

VI. Soudní přezkum

27. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
28. Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody účinného v době spáchání přestupku je významný krajinný prvek vymezen jako *ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy.*
29. Podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody účinného v době spáchání přestupku *významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umisťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*
30. Podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody účinného v době spáchání přestupku *právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody.*
31. Podle § 88 odst. 3 písm. a) zákona o ochraně přírody účinného v době spáchání přestupku *za přestupek lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1.*
32. Podle § 51 odst. 1 správního řádu *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
33. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Městský soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního

orgánu, s nímž se ztotožňuje. Jak uvedl Ústavní soud, „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné opONENTUŘE (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ (viz nálezy ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

34. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. Po provedeném dokazování v rámci ústního jednání, prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
36. Ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu* soud nepřisvědčil námitce žalobce, že žalovaný nesprávně hodnotil provedené důkazy. Podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody jsou zakázány zásahy, které *by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce*. Ten, kdo takové zásahy zamýšlí, si musí opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Poškození nebo zničení významného krajinného prvku, resp. ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce tedy nemusí nastat, postačí, že nebezpečí vzniku poruchy hrozí toliko vzdáleně. Škodlivým zásahem ve smyslu § 88 odst. 1 písm. i) je tak již samotné vykonávání činnosti bez příslušného povolení, tj. *bez souhlasu orgánu ochrany přírody*. Žalobce již na základě protokolu ze dne 18. 4. 2017 nepochybně věděl, že odběrné místo bylo instalováno protiprávně (v protokolu je mimo jiné uvedeno*stavebníci nedoložili stavební povolení, kolaudační rozhodnutí ani povolení nakládání s vodami, odběr je prováděn bez souhlasu správce toku*....). Z tohoto důvodu byl minimálně ode dne 18. 4. 2017 povinen odstranit odběrné místo do doby, než bude disponovat dodatečným stavebním povolením. V tomto směru je zcela bez významu, kdo a kdy odběrné místo zbudoval. Jestliže žalobce neodstranil neoprávněně zbudované odběrné místo, lze souhlasit s žalovaným, že jeho opomenutí je postaveno na roveň konání, tedy provedení škodlivého zásahu do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Na protiprávnosti, jakož i společenské škodlivosti jednání žalobce, nic nemění ani skutečnost, že hodnocení záměru ze dne 7. 10. 2019 ve smyslu § 45i zákona o ochraně přírody navrhlo řešení odběru vody do jezera, které bylo následně akceptováno a povoleno. Nejednalo se totiž o souhlas orgánu ochrany přírody ve smyslu § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a jednání žalobce bylo i nadále nezákonné.
37. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobce, že sdělení Lesů České republiky s.p. ze dne 16. 10. 2018 nelze považovat za důkaz. K provedení důkazu lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (§ 51 odst. 1 správního řádu). Pokud jde o listinné důkazy, z konstantní judikatury plyne, že „*pokud správní orgán splní dvě podmínky, kterými jsou: (i) založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu a (ii) účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlášení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu, lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do spisu*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2016 č.j. 2 As 33/2016 – 53). Důkaz listinou je totiž specifický v tom, že účastník může zpochybňovat toliko správnost nebo pravost listiny, jejíž obsah je neměnný. Nacházeli se taková listina po celou dobu řízení ve spisu a účastník řízení se s ní může seznámit, nejde

o vadu, která by mohla ovlivnit zákonnost řízení ani následného rozhodnutí, neboť účastníku řízení nic nebrání ji jakkoli konfrontovat kdykoli v průběhu řízení. Ze záznamu o nahlížení do správního spisu ze dne 16.7.2019 bylo zjištěno, že žalobce se s obsahem sdělení Lesů České republiky s.p. seznámil a bylo mu umožněno pořídit si jeho kopii. Žalobce tak měl možnost seznámit se s daným důkazem a vyjádřit se k němu. Nepodpoření tohoto sdělení Lesů ČR dalšími důkazy nelze považovat samo o sobě za vadu řízení nebo snižovat tím jeho důkazní relevanci ve vztahu ke spáchanému přestupku.

38. Lze souhlasit s žalovaným, že ve vztahu k nyní projednávané věci rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č.j. 65 A 75/2019-21 poskytuje právní i věcná východiska. Tento rozsudek hodnotil žalovaný v rámci zásady volného hodnocení důkazů jako každý jiný důkaz. V posuzovaném případě je podstatné, že skutkový stav byl zjištěn zcela dostatečně a provedené důkazy nevyvolávají žádné pochybnosti o protiprávnosti jednání žalobce a poukaz na uvedený rozsudek byl uveden toliko na podporu a přesvědčivost vydaného rozhodnutí.
39. Nedůvodným shledal soud také námitky obsažené *ve druhém žalobním bodu*, kdy žalobce namítá, že žalovaný opomněl provést navržené důkazy, konkrétně, že neprovedl důkaz spisem MÚ Jeseník, rozhodnutím MÚ Jeseník o dodatečném povolení stavby, posudkem Natura 2000, jakož i výsledkem žalobce.
40. Není na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.11.2009 č.j. 5 As 29/2009 – 48). V posuzovaném případě ČIŽP již v prvostupňovém rozhodnutí na str. 4. rozhodnutí uvedla důvody, které ji vedly k tomu, že návrhům žalobce nevyhověla. Konkrétně uvedla, že na základě již shromážděných podkladů bylo dostatečně prokázáno, že žalobce provedl nejméně ve dvou termínech nedovolený odběr vody z bezejmenného toku. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že tímto dostal požadavku na odůvodnění neprovedení navržených důkazů účastníkem řízení ve smyslu shora citovaného rozhodnutí a v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Jak uvedeno výše, skutečnost, že žalobce toliko vyměnil staré potrubí za nové, není ve vztahu k právní kvalifikaci skutku významná, stejně jako skutečnosti uvedené v posudku Natura 2000 a rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.
41. Ve vztahu k *třetímu žalobnímu bodu* soud nepřisvědčil námitce žalobce stran nesprávné právní kvalifikace přestupku.
42. O skutečnosti, že nedovolená činnost žalobce, tj. neoprávněný odběr vody do jezera souvisel s podnikatelskou činností fyzické osoby žalobce, svědčí, že z registru živnostenských oprávnění vyplývá, že žalobce ode dne 11. 3. 2013 mj. provozuje sportovní zařízení zahrnující i poskytování sportovního rybolovu za úplatu, a že do seznamu provozoven žalobce náleží i „Areál Pískovna“ v k.ú. Písečná u Jeseníka. Žalobce za, v této souvislosti vzniklé protiprávní jednání, nese objektivní odpovědnost.
43. Nedůvodnou shledal soud dále námitku žalobce, že popsáný skutek spočívající v „*neoprávněném odběru vody z bezejmenného toku*“ nelze právně kvalifikovat jako přestupek. Jednak popis skutku v napadeném rozhodnutí vymezuje okolnosti významné z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty přestupku žalobce a jednak ke spáchání přestupku není nezbytně nutné, aby bylo způsobeno „vyschnutí potoka“, neboť škodlivým zásahem ve

smyslu § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody je již samotné vykonávání činnosti bez souhlasu orgánu ochrany přírody.

44. Soud porovnal sankční právní úpravu účinnou v době spáchání přestupku a rovněž v době jeho pravomocného správního potrestání prvostupňovým a odvolacím orgánem, a to z toho hlediska, zda nová právní úprava není pro žalobce příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, čj. 8 As 43/2019-40). Z porovnání právní úpravy ust. § 88 zákona o ochraně přírody vyplývá, že tomu tak není, a že se oproti prvostupňovému, jakož i napadenému rozhodnutí na sankcionování přestupku pro žalobce nic nezměnilo v tom smyslu, že by správní potrestání mohlo být pro něho nově příznivější jak v otázce vymezené skutkové podstaty přestupku, tak i maximální možné výše ukládané pokuty.
45. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
46. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu